

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2005. gada 15. februārī *

Lieta C-13/03 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 49. pantam, ko 2003. gada 8. janvārī iesniedza

Eiropas Kopienų Komisija, ko pārstāv M. Petits [*M. Petite*], A. Velans [*A. Whelan*] un P. Helstrēms [*P. Hellström*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

otrs lietas dalībnieks —

Tetra Laval BV, Amsterdama (Nīderlande), ko pārstāv A. Vandenkastēle [*A. Vandecasteele*], D. Velbruks [*D. Waelbroeck*] un M. Jonsons [*M. Johnsson*], *avocats*, kā arī A. Vaitbrehts [*A. Weitbrecht*] un S. Felkers [*S. Völcker*], *Rechtsanwälte*,

prasītāja pirmajā instancē.

* Tiesvedības valoda — angļu.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja pienākumu izpildītājs un pirmās palātas priekšsēdētājs P. Janns [*P. Jann*], palātu priekšsēdētāji K. V. A. Timmermans [*C. W. A. Timmermans*] un A. Ross [*A. Rosas*] (referents), tiesneši K. Gulmans [*C. Gulmann*], Ž. P. Puisošē [*J.-P. Puissochet*], R. Šintgens [*R. Schintgen*], N. Kolnerika [*N. Colneric*], S. fon Bārs [*S. von Bahr*] un H. N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*],

ģenerālvokāts A. Ticano [*A. Tizzano*],
sekretāre L. Hjuleta [*L. Hewlett*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2004. gada 27. janvārī,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus tiesas sēdē 2004. gada 25. maijā,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Savā apelācijas sūdzībā Eiropas Kopienu Komisija lūdz Tiesu atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2002. gada 25. oktobra spriedumu lietā T-80/02 *Tetra Laval*/Komisija (*Recueil*, II-4519. lpp., turpmāk tekstā — “pārsūdzētais spriedums”), ar kuru Pirmās instances tiesa atcēla Komisijas 2002. gada 30. janvāra Lēmumu

2004/103/EK, ar ko nosaka pasākumus efektīvas konkurences atjaunošanai saskaņā ar Padomes Regulas (EEK) Nr. 4064/89 8. panta 4. punktu (lieta COMP/M. 2416 — *Tetra Laval/Sidel*; OV 2004, L 38, 1. lpp., turpmāk tekstā — “lēmums par sadalīšanu”).

Regula (EEK) Nr. 4064/89

- 2 Padomes 1989. gada 21. decembra Regulas (EEK) Nr. 4064/89 par uzņēmumu koncentrācijas kontroli (OV L 395, 1. lpp., ar labojumiem OV 1990, L 257, 13. lpp.), kas grozīta ar Padomes 1997. gada 30. jūnija Regulu (EK) Nr. 1310/97 (OV L 180, 1. lpp., turpmāk tekstā — “Regula”) 8. panta 3. un 4. punktā ir noteikts:

“3. Ja Komisija atklāj, ka koncentrācija atbilst 2. panta 3. punkta kritērijiem, tā pieņem lēmumu par koncentrācijas nesaderību ar kopējo tirgu.

4. Ja koncentrācija ir jau realizēta, Komisija, pieņemot lēmumu saskaņā ar 3. punktu vai ar atsevišķu lēmumu, drīkst pieprasīt uzņēmumu vai apvienoto aktīvu sadalīšanu vai kopīgas kontroles pārtraukšanu vai kādu citu piemērotu darbību, kas atjaunotu efektīvas konkurences apstākļus.”

Komisijas lēmumi

- 3 Komisija 2001. gada 30. oktobrī pieņēma Lēmumu 2004/124/EK, ar kuru atzina koncentrāciju par nesaderīgu ar kopējo tirgu un EEZ līgumu (lieta COMP/M. 2416 — *Tetra Laval/Sidel*; OV 2004, L 43, 13. lpp., turpmāk tekstā — “lēmums par nesaderību”).

- 4 2002. gada 30. janvārī Komisija pieņēma lēmumu par sadalīšanu, norīkojot veikt pasākumus efektīvas konkurences atjaunošanai saskaņā ar Regulas 8. panta 3. un 4. punktu. Atbilstoši šī lēmuma 1. pantam, kas 2002. gada 4. februārī tika paziņots *Tetra Laval BV* (turpmāk tekstā — “*Tetra*”), Komisija izdeva rīkojumu šai sabiedrībai pārtraukt savu līdzdalību *Sidel AS* un izklāstīja sadalīšanas procedūru.

- 5 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2002. gada 15. janvārī, *Tetra* cēla prasību nolūkā atcelt lēmumu par nesaderību, kas reģistrēta ar lietas numuru T-5/02.

- 6 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2002. gada 19. martā, *Tetra* cēla otru prasību nolūkā atcelt lēmumu par sadalīšanu.

- 7 Pirmās instances tiesa ar 2002. gada 25. oktobra spriedumu lietā T-5/02 *Tetra Laval*/Komisija (*Recueil*, II-4381. lpp., turpmāk tekstā — “spriedums lietā T-5/02”) atcēla lēmumu par nesaderību.
- 8 Ar pārsūdzēto spriedumu Pirmās instances tiesa atcēla lēmumu par sadalīšanu.

Pārsūdzētais spriedums

- 9 Pārsūdzētā sprieduma 36.–43. punktā Pirmās instances tiesa lēma šādi:

“36 Pirmās instances tiesa vispirms atzīst, ka Regulas uzbūve un jo īpaši 16. apsvērums norāda, ka 8. panta 4. punkta mērķis ir ļaut Komisijai pieņemt visus lēmumus, kas vajadzīgi, lai atjaunotu efektīvu konkurenci. Ja, kā tas ir šajā gadījumā, koncentrācija ir realizēta saskaņā ar Regulas 7. panta 3. punktu, tad koncentrācijā iesaistīto uzņēmumu sadalīšana ir loģiskas sekas lēmumam, ar kuru koncentrāciju atzīst par nesaderīgu ar kopējo tirgu.

- 37 Taču lēmuma par sadalīšanu pieņemšana pēc tam, kad pieņemts lēmums, ar kuru atzīst koncentrāciju par nesaderīgu ar kopējo tirgu, iepriekš paredz šī pēdējā lēmuma spēkā esamību. Tā kā saskaņā ar Regulas 8. panta 4. punktu pieņemta lēmuma par sadalīšanu mērķis ir atjaunot efektīvas konkurences apstākļus, ko ierobežoja koncentrācija, kas tika pasludināta par nesaderīgu [ar kopējo tirgu], ir skaidrs, ka tā spēkā esamība ir atkarīga no lēmuma par koncentrācijas aizliegumu spēkā esamības un līdz ar to šāda lēmuma atcelšana pilnībā atņem tiesisko pamatu lēmumam par sadalīšanu.
- 38 Šādu secinājumu apstiprina fakts, ka saskaņā ar Regulas 8. panta 4. punktu koncentrācijas darījumā iegūtu aktīvu sadalīšanu var pieprasīt arī lēmumā par nesaderību, kas pieņemts saskaņā ar Regulas 8. panta 3. punktu.
- 39 Turklāt šo secinājumu nevar apšaubīt ar Komisijas atsaukšanos uz [Tiesas 1988. gada 26. aprīļa spriedumu apvienotajās lietās 97/86, 193/86, 99/86 un 215/86 *Asteris* u.c./Komisija, *Recueil*, 2181. lpp., 30. un 32. punkts, turpmāk tekstā — “spriedums lietā *Asteris*”]. Pirmkārt, jāatzīst, ka šajā lietā Tiesa ir apstiprinājusi “atpakaļejošu spēku spriedumiem par tiesību aktu atcelšanu” (30. punkts). Otrkārt, spriedums lietā *Asteris* jo īpaši bija par regulas ar konkrēti noteikta termiņa atcelšanas tiesiskajām sekām attiecībā uz vēlāk pieņemtu regulu normām, kuru saturs ir tāds pats kā regulai, kas atzīta par nelikumīgu. Šī lieta tādējādi attiecas uz pienākuma apmēru, kas izriet no EKL 233. panta un gulstas uz iestādi, kura ir atbildīga par jaunas regulas pieņemšanu, lai izpildītu spriedumu par attiecīgās regulas atcelšanu.
- 40 Pašreizējā lieta atšķirībā no apstākļiem, kas bija par pamatu spriedumam lietā *Asteris*, neattiecas uz regulām ar identiska satura normām, bet gan uz lēmumu

par sadalīšanu, ar kuru tiek paturēts spēkā agrāks lēmums par nesaderību. Vienkāršs fakts, ka lēmuma par sadalīšanu pieņemšanas laikā vēl nebija atcelts lēmums par nesaderību, nevar liegt atpakaļejošu spēku vēlāk pieņemtam nolēmumam par atcelšanu.

41 Ar spriedumu lietā T-5/02 Pirmās instances tiesa ir atcēlusi lēmumu par nesaderību [..].

42 Tā kā lēmuma par nesaderību nelikumība nozīmē to, ka nelikumīgs ir arī lēmums par sadalīšanu, tad pašreizējā prasība par šī pēdējā lēmuma atcelšanu ir apmierināma, un līdz ar to nav jāizskata citi prasītāja izvirzītie prasības pamati.

43 Līdz ar to lēmums par sadalīšanu tiek atcelts.”

Apelācijas sūdzība

¹⁰ Ar pieteikumu, kas Tiesas kancelejā iesniegts 2003. gada 8. janvārī, Komisija saskaņā ar EKL 225. pantu un Tiesas Statūtu 49. panta pirmo daļu iesniedza apelācijas sūdzību par spriedumu lietā T-5/02.

Lietas dalībnieku argumenti

- 11 Apelācijas sūdzības pamatošanai šajā lietā Komisija apgalvo — ja apelācijas sūdzība par spriedumu lietā T-5/02 novedīs pie šī sprieduma atcelšanas, tad pārsūdzētais spriedums būs balstīts uz pamattēzi, kurā ir pieļauta tiesību kļūda, proti, lēmuma par nesaderību atcelšana. Ja šī lēmuma atcelšana ar Pirmās instances tiesas spriedumu bija vienīgais pamats lēmuma par sadalīšanu atcelšanai, tad sprieduma atzīšana par spēkā neesošu lietā, ar kuru tika atcelts pirmais lēmums, padarīs par spēkā neesošu pašreiz pārsūdzēto spriedumu, ar kuru tika atcelts otrais lēmums.
- 12 Līdz ar to Komisija uzskata — ja tās apelācijas sūdzība tiek apmierināta, ņemot vērā juridiskos pamatojumus, kas detalizēti izklāstīti tās apelācijas sūdzībā par spriedumu lietā T-5/02, tad pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ.
- 13 *Tetra* norāda, ka apelācijas sūdzība nav pieņemama. Pretēji Reglamenta 112. panta 1. punkta c) apakšpunkta prasībām apelācijas sūdzībā nav norādīti izvirzītie tiesību pamati un argumenti, uz kuriem pamatojas, iesniedzot sūdzību pret pārsūdzēto spriedumu.
- 14 *Tetra* šajā sakarā apgalvo, ka Komisija nav pamatojusi ne to, ka pārsūdzētais spriedums pārkāpj Kopienu tiesības, ne arī to, ka Pirmās instances tiesas izmantotajā argumentācijā vai arī sprieduma rezolūtvajā daļā ir pieļauta tiesību kļūda. Turpreti

Komisija apgalvo, ka nevis šajā apelācijā pārsūdzētajā spriedumā, bet gan spriedumā lietā T-5/02 ir pieļauta tiesību kļūda.

- 15 Pakārtoti, *Tetra* norāda, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un, pat ja apelācijas sūdzība par spriedumu lietā T-5/02 tiek apmierināta, tas nevar novest pie pārsūdzētā sprieduma atcelšanas.
- 16 *Tetra* apgalvo, pirmkārt, ka Komisija nav ieinteresēta, lai pārsūdzētais spriedums tiktu atcelts. Šādas intereses trūkums izriet no fakta, ka lēmums par sadalīšanu ir apšaubāms, jo tajā paredzētie pasākumi, tostarp noteiktie termiņi, kļuva novecojuši to notikumu rezultātā, kas norisinājās pēc šī lēmuma pieņemšanas. Turklāt Komisija, ja vajadzīgs, var pieņemt jaunu lēmumu par Regulas 8. panta 4. punkta piemērošanu, kas ir pielāgots esošajiem apstākļiem.
- 17 Otrkārt, šī apelācijas sūdzība ir balstīta uz šādu hipotēzi — ja apelācijas sūdzība par spriedumu lietā T-5/02 tiek apmierināta, tad Tiesa atcels ar šo apelācijas sūdzību pārsūdzēto spriedumu. Taču šādā gadījumā:
- vai nu Tiesa nodos pirmo lietu atpakaļ jaunai izskatīšanai Pirmās instances tiesā; ja tā secinās, ka galīgais lēmums pašreizējā lietā būs atkarīgs no Pirmās instances tiesas nolēmuma pirmajā lietā, tad tā nevarēs pieņemt lēmumu, nezinot Pirmās instances tiesas galīgo nolēmumu pirmajā lietā; līdz ar to Tiesai būs jānodod arī pašreizējā lieta Pirmās instances tiesai;

— vai arī Tiesa izskatīs pirmo lietu pēc būtības; *Tetra Laval* uzskata, ka šādā gadījumā pašreizējā lieta nododama atpakaļ izskatīšanai Pirmās instances tiesā. Patiesībā tā izvirzīja Pirmās instances tiesā vairākus prasības pamatus par lēmuma atcelšanu, bet Pirmās instances tiesa lēma tikai par vienu no tiem.

18 Savā replikas rakstā Komisija, prasot pārsūdzētā sprieduma atcelšanu, apgalvo, ka tā nepamatojas uz argumentiem, kas izvirzīti tās apelācijas sūdzībā par spriedumu lietā T-5/02, bet gan uz faktu, ka šī sprieduma atcelšana anulēs juridisko pamatu, uz ko balstās pārsūdzētais spriedums. Ciktāl tas ir balstīts uz acīmredzami spēkā neesošu tiesību aktu, tajā ir pieļauta tiesību kļūda attiecībā uz spēkā esamību un šī tiesību akta piemērojamību neatkarīgi no šādas spēkā neesamības iemesliem, ko var konstatēt atsevišķā tiesvedībā. Tā kā šis pamats tika skaidri izteikts pašreizējā apelācijas sūdzībā, tad tā ir pieņemama.

19 Atbildot uz argumentu, ka lēmums par sadalīšanu vairs nav spēkā, Komisija apgalvo, ka iespējamā vajadzība grozīt tiesību aktu, kas it īpaši paredz noteiktus terminus un kura piemērošana ir aizkavēta tiesvedības dēļ, nevar būt par pamatu ne lietas izskatīšanas atteikumam, ne argumentu noraidījumam, kas ir pamatoti un kas apelācijas tiesvedībā var novest pie sprieduma atcelšanas, ar kuru ir atcelts šāds tiesību akts. Šī lēmuma par sadalīšanu spēkā esamība jāizvērtē, ņemot vērā apstākļus, kādi pastāvēja, Komisijai to pieņemot, un tai jāveic visi vajadzīgie pasākumi tā tiesiskai piemērošanai, ja Kopienų tiesas savā analizē atzīst, ka tas pieņemts likumīgi.

20 Jautājumā par saistību starp pašreizējo apelācijas sūdzību un apelācijas sūdzību par spriedumu lietā T-5/02 Komisija norāda, ka ar minētā sprieduma atcelšanu pietiek, lai atceltu arī pārsūdzēto spriedumu. Sprieduma atcelšanai būs tādas pašas sekas, ja pašreizējā lieta tiks nodota atpakaļ izskatīšanai Pirmās instances tiesā.

Tiesas vērtējums

- 21 No Komisijas prasības pieteikumā izvirzītajiem argumentiem izriet, ka šīs apelācijas sūdzības priekšmets pastāv tikai tādā apjomā, kādā Tiesa atceļ spriedumu lietā T-5/02, ko Komisija pārsūdzēja ar savu apelācijas sūdzību, par kuru šodien pieņemts spriedums lietā C-12/03 P (Komisija/Tetra Laval, Krājums, I-987. lpp.).
- 22 Taču šajā spriedumā Tiesa noraidīja Komisijas iesniegto apelācijas sūdzību par Pirmās instances tiesas spriedumu, ar kuru atcēla lēmumu par nesaderību.
- 23 Līdz ar to jāatzīst, ka šai apelācijas sūdzībai nav priekšmeta, un tādējādi nav jāizskata *Tetra* izvirzītie argumenti par tās nepieņemamību.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 24 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 6. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 118. pantu, ja tiesvedību lietā izbeidz pirms sprieduma taisīšanas, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem pēc saviem ieskatiem. Tā kā priekšmeta trūkums šajā apelācijas sūdzībā radies Komisijas apelācijas sūdzības noraidījuma rezultātā lietā C-12/03 P, kurā šodien taisīts spriedums, ar ko piespriež Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tad tāpat tai jāpiespriež atlīdzināt šīs apelācijas tiesvedības tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

- 1) **izbeigt apelācijas tiesvedību;**

- 2) **Eiropas Kopienu Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

[Paraksti]